

Keipenes Vēstnesis

Keipenes pagasta pārvaldes mēnešraksts Nr.312/9 2018. gada 21.septembris
Iznāk reizi mēnesī no 1991. gada 14. augusta. Bezmaksas izdevums

Šajā numurā:

- Skolotājai Ritai Šķēlei 50 gadu darba jubileja
- Pozitīvas pārmaiņas Keipenes dzelzceļa stacijas apkārtnē
- Kā septembra jubilāri jūtas savā dzimšanas mēnesī
- Vai viegli saimniekot divatā. Stāstam par z/s "Jaungabeni"
- Ceļotājs no Austrijas palīdz sakopt kādreizējā Keipenes grausta teritoriju
- Pagasta pārvaldes aktuāla informācija, apsveikumi

Keipenes pamatskolas skolotājai Ritai Šķēlei darba jubilejā

*Mēs zinām Tev jau šūpulī ir dota
Tā valoda, ko dārzā puķes zin,
Ar kuru pļavas agru rītu svin,
Tā Tev ir klusi iešūpota.*

Ik rītu sperti soļi Zinību kalnā un teiktais vārds - lai latviešu valoda pareiza, bagāta, saprotama; ik rīcība - lai katrs Tavs audzēknis kļūtu gudrāks, labāks; ik padoms - lai citiem vieglāk...

Un tā jau 50 gadus ar atbildību, stingrību, prasmī, mīlestību.

Priecājamies, apsveicam, lepojamies, vēlam izturību un darba prieku arī turpmāk!

Keipenes pamatskolas kolektīvs

Ir divu veidu skolotāji. Vieni, kas jūs tā piepilda ar visādiem krāmiem, ka nespējat pakustēt. Un tādi, kas dod nelielu, pat nepamanāmu grūdienu, kas jums ļauj palekties tuvāk debesīm. /Roberts Frosts, amerikāņu dzejnieks/

Skolotāja Rita Šķēle pieder tiem otrajiem skolotājiem. Ar savām plašajām zināšanām, talantu, prasīgumu, stingrību skolotāja 50 gadus savus skolēnus ir mācījusi, virzījusi, motivējusi, vedusi, slinkākos arī vilkusi un stūmusi uz zināšanu virsotnēm. Un tas nav viegls darbs, jo ne jau visus vilina šīs virsotnes....

Sakām skolotājai Ritai Šķēlei paldies par 50 skolai veltītajiem gadiem! Novēlam labu veselību, izturību un lai netrūkst spara un enerģijas darbu turpināt!

Keipenes pagasta pārvalde

Keipenes dzelzceļa stacijas ēkas apkārtnē kļūst arvien sakoptāka un skaistāka

Ilgus gadus Keipenes dzelzceļa stacijas ēkai pieguļošais zemes gabals bija nesakopts – aizaudzis ar krūmiem, mitrs, slīkšņains. Katrā ziņā – šī Keipenes ciema ainava nebija tīkama un pievilcīga ne vietējiem iedzīvotājiem, ne Latvijas apceļotājiem, kas apmeklē Keipenes komunikācijas centru un S.Eizenšteina ekspozīciju, kas atrodas Keipenes dzelzceļa stacijas ēkā, un vides instalācijas ēkas apkārtnē. Šo Keipenes dzelzceļa stacijas ēkai pieguļošo zemes gabalu (precīzāk – zemes gabala daļu) 4,0786 ha kopplatībā Keipenes pagasta pārvalde nomā no VAS „Latvijas

dzelzceļš”. Nomas līgums ir spēkā līdz 2021.gada 31.decembrim, un, termiņam beidzoties, to būs iespējams pagarināt.

Pirms diviem gadiem no VAS “Latvijas dzelzceļš” nomātā zemes gabala daļa apmēram 1 ha platībā tika attīrīta no krūmiem, un tagad regulāri tiek apļauta.

Sogad Ogres novada pašvaldības projektu konkursā „Veidojam vidi ap mums Ogres novadā” atbalstu guva Keipenes iedzīvotāju grupas “Sakoptas vides mīlotāji” iesniegtais projekts “Bioieplaka Keipenes komunikāciju centra teritorijā”. Projekts tā koordinatores

Kristīnes Antonovas vadībā tagad jau ir arī īstenots. Projekta ietvaros uz sakoptā nomas zemes gabala esošais grāvis ir padziļināts un izklāts ar laukakmeņiem. Grāvja malās sastādīti apstādījumi - vienā pusē - baltie grimoņi, otrā – melnalkšņi. Šie koki un krūmi nav izvēlēti nejauši. Grimoņiem patīk mitras augsnes, un tie savāks un attīrīs notekūdeņus, palīdzēs uzturēt ekoloģisko līdzsvaru.

Septembrī uzsākti līdz šim aizaugušās nomātās zemes platības, kas atrodas

Turpinājums 2.lpp.

Turpinājums no 1.lpp.

dzelzceļa sliežu otrā pusē, sakopšanas darbi - tajā tiek izcirsti krūmi, un jau ir nopļauta zāle.

Prieks un gandarījums, ka Keipenes dzelzceļa stacijas apkārtnē kļūst arvien pievilcīgāka un skaistāka. Par to jāsaka paldies Kristīnei Antonovai, pēc kuras iniciatīvas šie darbi tika uzsākti, un visiem čaklajiem darbu veicējiem!

B.Mietule

Attēlā pa kreisi - Bioieplaka. Attēlā pa labi - Sākušies no VAS "Latvijas dzelzceļš" nomātās zemes otrpus dzelzceļa sliekšņiem sakopšanas darbi. Strādā Ilmārs Inde un Eduards Valainis.

Septembra jubilāru pārdomas par laiku, "kad no zemes izrakt kartupeli, ieskatīties acīs un saņemt solījumu par paēdušu ziemu."/Z.Eniņa/

Vai septembra jubilāre Olga (attēlā pirmā no kreisās) māj ar dievas vasarai vai Stokholmai? - šis jautājums paliek neatbildēts.

Olga: - Savu dzimšanas mēnesi pavadu lieliski - izklaidējoties un priecīgi. No Anglijas ciemos ir atbraucis mans dēls Sandis ar savu sieviņu, tā ka ir pamats priekam.

Septembris man patīk. Vispār - man skaistākais gada laiks šķiet no aprīļa līdz oktobrim.

Kad sākas gada tumšais laiks, tad es nejūtos labi. Tad sākas depresija, zūd dzīvesprieks un ir tik grūti to pārdzīvot.

Bet par to tagad nedomāsim un nerunāsim. Vēl joprojām dabā valda brīnišķīgais septembris - mēnesis, kurā man bija lemts piedzimt.-

Gunta: - Man dzimšanas dienā garastāvoklis vienmēr labs. Es zinu, ka citiem iestājas depresijas dzimšanas dienas laikā, man gluži otrādi - prieks, ka esmu piedzīmusi šai pasaulē.

Par ko man bēdāties? Priecājos par maniem sešiem bērniem un trīs mazbērniem - trīs mīlām mazmeitiņām. Bērni, izņemot manu pastarīti Ati Arno, kas mācās 6.klasē, jau ir lieli un savā dzīvē. Par tiem vairs lielu bēdu nav, bet ar vienu bērnu tikt galā un to palaist skolā man šķiet viegli.

Manas domas pašlaik nodarbina dzīvokļa remonts - gribētos to pabeigt. Tas ir mans sapnis, kas pamazām īstenojas.

Man mīļi visi gadalaiki, arī rudens man patīk. Tikai nepatīk tumsa, kas atnāk ar rudeni un beidzas pavasarī.

Taču tumsu vienmēr var kļiedēt. Ar svecēm, piemēram. Man patīk gada tumšajā laikā dedzināt sve-

Gunta, ciemojoties pie abiem dēliem un mazmeitiņās Anglijā

ces. Tas nomierina, harmonizē, uzlabo garastāvokli. Un tumsa taču nav mūžīga.

Visi man tuvie cilvēki zina, ka man patīk sveces, tāpēc bieži man tās dāvina. Nupat dzimšanas dienā saņēmu dāvanu - sveci pūcītes formā. Tā ir tik jauka, tik dzīvīga, ka paliks neizdedzināta.-

Dzidra: - Mūsu ģimenē septembris ir jubileju mēnesis - man pašai ir dzimšanas diena, dēlam Dzintaram vārda diena, bet manam mīļākajam dēlam Guntaram - dzimšanas diena. Svinēt neko daudz nesvinām. Guntariņš bija aizgājis uz kaimiņu māju un palūdzis ziedus un ābolus, ko man uzdāvināt. Viņš jau vienmēr mani apsveic.

Vecākā meita Gunta ciemos bija atbrauksi jau augustā. Tad nu saveda pilnu somu visādu labumu un vēl uz dzimšanas dienu atsūtīja naudu. Laba meita man Gunta. Strādā Svētes pamatskolā par sākumskolotāju, tāpēc septembrī pie manis ciemos viņai grūti atbraukt.

Labi man iet, un šis septembris tāds labs. Nu kakls gan man sāp - esmu saaukstējusies, - šodien braukšu uz Ērgļu aptieku pēc zālēm, un mugura arī sāp. Uz Ķeipenes aptieku nebraucu, jo nevaru vairs uzkāpt tajā Ķeipenes kalnā.

Jādzīvo vien ir - ar visām sāpēm, jādzīvo. Un rīt braukšu uz Rīgu pirkt dāvanu Guntariņam.-

Dzidras ģimenē septembris ir trīs jubileju mēnesis, bet nekāda vērienīga jubileju svinēšana tomēr nenotiek.

Vasilis piedzimis vienā dienā ar savu mammu, bet viņam savu dzimšanas dienu labāk patīk svinēt ar draugiem.

Vasilis: - Septembris ir nu ... tāds... Jā, man septembrī ir dzimšanas diena. Un tā ir vienā dienā ar mammas dzimšanas dienu.

Uz mammas dzimšanas dienu ciemos parasti atbrauc manas divas māšas - viena no Rīgas, otra - no Jūrmalas. Tad visi kopā šos svētkus nosvinām.

Mammai dzimšanas dienā puķes nedāvināšu, lai labāk tās skaisti zied pie mājas. Dzimšanas dienā viņai nopirkšu kādu gardumu. Droši vien kaut ko saldu.

Mammai dzimšanas dienā novēlu veselību, jo viņai beidzamos gados tā trūkst.

Savu dzimšanas dienu labāk svinu ar draugiem. Vai šogad svinēšu? Nē, lai kam nesvinēšu, labāk strādāšu.-

Jubilāriem novēlot, lai priecīgas ir ne tikai dzimšanas dienas - B.Mietule

Par Ķeipenes ciema adresēm un to lietošanu

Ik pa laikam pasta darbinieces uzdod jautājumus par Ķeipenes pagasta adresēm, jo ir saņemti sūtijumi, kuri jānogādā adresātam, bet tādas adreses nav. Piemēram, ir atnākusi vēstule uz adresi Pils iela 8 Ķeipenes ciemā, Ķeipenes pagastā.

Nu ko var atbildēt pasta darbiniecēm šajā gadījumā? Tikai to, ka šādas adreses nav.

Arī interneta vidē daži ķeipenieši ir norādījuši neeksistējošas adreses ar piesaisti apstiprinātajām Ķeipenes ciema ielām.

Saskaņā ar Ministru kabineta 08.12.2015. noteikumu Nr. 698 "Adresācijas noteikumi" 14.punktu ciemu teritoriju daļās, kur ir ielas, apbūvei paredzētai zemes vienībai vai ēkai

piešķir numuru ar piesaisti ielas nosaukumam.

Vai tas nozīmē, ka Ķeipenes ciema teritorijā esošajām mājām – gan viendzīvokļu, gan daudzdzīvokļu – nākotnē būtu jāmaina adreses? – par to vaicāju Ķeipenes pagasta pārvaldes vadītājam Vilnim Sirsonim.

V.Sirsonis: - Pēc likuma jau tā būtu jādara, un man sagatavot un pieņemt lēmumu par adrešu maiņu nebūtu grūti. Vairāk problēmu radīsies iedzīvotājiem, jo adreses mainīsies visos dokumentos. Labi, kur tas notiks automātiski, bet paliks jau arī vietas, kur tas būs jādara pašam. Tas arī ir galvenais iemesls, kas mani ir atturējis no šāda lēmuma pieņemšanas.

Sarežģīti ir arī pareizi noteikt īpašumu numerāciju. Jo Ķeipenes ciema teritorijā ir gan apbūvēti, gan neapbūvēti zemes gabali. Ja nu kāds nākotnē pēkšņi izdomās ciema teritorijā esošu, pašlaik neapbūvētu zemes gabaliņu apbūvēt, tad šim gabalam arī vajadzētu rezervēt numuru, un tas iepriekš ir jāparedz.

Ja tiks izmainītas adreses, būs jāizgatavo un jāuzstāda jauni ēku nosaukumi, atbilstoši ielu nosaukumiem. Tas būs jādara pašiem ēku īpašniekiem par saviem finanšu līdzekļiem.

Pašreiz iedzīvotājiem lūdzu lietot tās adreses, kuras ir apstiprinātas un atrodas Adrešu reģistrā, pašiem jaunas adreses neizdomāt.-

B.Mietule

Strādāsim, cik varēsim. Negribam ierūsēt.

Turpinām stāstīt par Ķeipenes uzņēmējiem

Šoreiz nekur tālu nebija jādodas, jo saimniecība, par kuru būs raksts, atrodas tepat, Ķeipenes ciemā – kādreizējā muižas parka teritorijā, aiz muižas klēts. Padomju laikos te atradās daudzu Ķeipenes ciema daudzdzīvokļu mājās dzīvojošu ķeipeniešu lielākas un mazākas kūtiņas un šķūnīši. Kūtiņās rukšķēja cūkas, māva govīs, un gaiļi dziedāja savu skaļo rīta dziesmu. Padomju laikos lopīņu turēšana papildus algotajam maizes darbam bija ierasta lieta, un tā deva iespēju sapelnīt kādu lieku rubli labākai dzīvošanai.

Deviņdesmitajos gados, nostalģijas vadīti, no Austrālijas savu dzimto pusi - Ķeipeni - apskatīt atbraukušie latvieši, ieraudzījuši Ķeipenes ciema kūtiņu paradīzi, metās to fotogrāfēt no visām pusēm – tik eksotiskas un neparastas viņiem šķita kūtiņas pašā apdzīvotās vietas centrā!

Šajos gandrīz 30 gados lopu turēšanas bizness ir beidzies, jo kļuvis neizdevīgs. Un tā paaudze, kas turēja lopīņus, novecojusi, bet jaunie diezin vai ko par lopiem grib dzirdēt. Interesantāk taču ir pēc darba patusēt, iedzert kādu aliņu, nevis iet uz kūti un strādāt līdz vēlai tumsai.

Bet vienā kūtiņā Ķeipenes kalnā joprojām mauj govīs, un šī kūtiņa pat ir paplašināta. Kam tad pieder šī kūtiņa – no Ķeipenes ciema kūtiņām vienīgā, kas joprojām pilda savu funkciju – tajā mītinaš mājlopi? Šī kūtiņa pieder Janīnai un Vladislavam Skreiveriem, zemnieku saimniecības „Jaungabeni” īpašniekiem. Janīna gan izlabo, ka zemnieku saimniecība, zeme, lopīņi – viss pieder viņas vīram Vladislavam, dzīvē sauktam par Voldi, ka viņa tikai saimniecībā strādā.

Tā kā Voldis visu sarunas laiku cītīgi strādāja – zibēja no viena darba pie otra, kustējās veikli un ātri kā ūdenszāle, uz maniem jautājumiem atbildēja Janīna Skreivere. Un, lūk, ko par neliela ģimenes uzņēmuma – zemnieku saimniecības – ikdienu pastāstīja **Janīna Skreivere.**

Zemnieku saimniecība „Jaungabeni” Uzņēmumu reģistrā reģistrēta 1992.gada 28.jūlijā, nodarbojas ar piena lopkopību. Pašlaik saimniecībā ir 6 liellopi, tai skaitā 3 slaucamas govīs, divas grūsnas teles un viens jaunlops. Saimniecība apsaimnieko 13 ha zemes.

Jūs abi ar vīru esat pensionāri. Kāpēc joprojām strādājat, satīties ar darbiem? Tik viegli kā jaunībā strādāšana taču vairs nevedas – kaut kas sāp, kaut kur iedur...

Janīna: - Pensionāri esam, bet vai tad pensijas atļauj atslābt un nestrādāt? Ar tām pat nevar izdzīvot, kur nu vēl pilnvērtīgi dzīvot! Bet par vecuma sāpēm mana atbilde ir: Nekas nesāp! Pat ja sāp, nevaram ļauties sāpēm. Cik vari, iztaisnojies, un uz priekšu!

Ja nestrādāsim, ko darīsim? Skatīsimies pa logu, kā mašīnas brauc pa ceļu? Lai brauc! Kā cilvēki iet pa ielu? Lai staigā cilvēki veseli, mēs ar Voldi labāk strādāsim, nopelnīsim naudu labākai dzīvei. - Vai tad, divatā saimniekojot, var nopelnīt labākai dzīvei? Varbūt izdevīgāk visu pārdot un no saņemtās naudas nodrošināt sev labāku dzīvi.

Janīna: - Var, citādi jau mestu visu malā. Negribam visu pārdot, sēdēt dzīvoklī un audzēt taukus. Tauki ir jāsadedzina, ir jākustas. Un mēs kustamies, cik varam. Kustība ir dzīve. -

Saimniecībā strādājat tikai divatā? Nav neviena cita palīga?

Janīna: - Liels palīgs darbos mums ir dēls Vitālijs. Līdzko viņš atbrauc no saviem tālajiem reisiem (Vitālijs ir tālbraucējs šoferis), tā metas saimniecības darbos līdz ar mums. Nevienu citu strādnieku no malas neņemam, visu izdarām paši. Arī kartupeļus ar Voldi norakām divatā vien. Katru dienu pa trīs vagām, kamēr kartupeļu lauks pieveikts. Šogad gan kartupeļu raža mums krietni mazāka nekā pērn, jo kartupeļi mūsu smilšainajā zemītē izdega. Pēc pagājušā gada vēsās un lietainās vasaras rudenī novācām kādas 15 tonnas kartupeļu, šogad tikai 9 tonnas. Vēl jau man kartupeļi palēnām jāpārļasa, bet ar to viegli tikšu galā.

Kartupeļus dodam govīm – pa trīs spaiņiem dienā. Bet ne jau tikai kartupeļus dodam savām gotiņām. Arī kombinēto lopbarību un sienu, un pašlaik vēl gotiņas iet arī ganībās, kaut arī nekādas lielās

Janīna pēc pārciestajām veselības problēmām cenšas dzīvot nesteidzīgāk un atrast laiku arī atpūtai. Bet vai vienmēr tas izdodas?

Vladislavam, sauktam par Voldi, diena paiet kā vāveres ritenī

Lielā kartupeļu kaudze, kura Janīnai jāpārļasa

zāles vairs nav.

Mums ir trīs traktori, tā kā nekādi pakalpojumi no malas nav jāizmanto. Vienīgi siena rulonu preses mums nav, tāpēc siena ruļļus pērkam.

Pienu nododam leišiem. Šobrīd dekādē nododam vienu tonnu piena. Pavasarī nodevām 2 tonnas. Nekas liels jau par pienu nesanāk, bet vismaz samaksā laikā. - *Vai 26 saimniekošanas gados jūsu saimniecība ir bijusi arī lielāka, tajā bijis vairāk lopiņu?*

Janīna: - Ir gan bijusi lielāka. Kādreiz mums bija septiņas slaucamas govīs. Vēl ne tik sen mums bija arī vistas. Bet tie vistu sūdi pa visu kūts pagalmu! Cik ilgi to var izturēt, ka visu laiku jāskatās, kur kāju sper? Vistas likvidējām.

Vēl šopavasar mums bija četras slaucamas govīs, bet vienu nācās nodot gaļā, jo govīs, dzerot ūdeni no slaucenes, norija slaucenē atstāto aso birsti, kuru izmantoju slaucēnu izberšanai. Un tā bija pati labākā un pienīgākā govī! Bet neko nevarēja darīt – gotiņa vairs nekādu cietāku barību ieēst nevarēja, ēda tikai maigas āboliņa lapiņas. Cik ilgi tā govīs var izturēt? Nācās likvidēt. Bet gotiņas bija tik žēl!

Un tā notiek visu laiku - ir gan zaudējumi, gan ieguvumi.

Cikos sākas un cik beidzas jūsu darbdiena?

Janīna: - Ceļamies četros no rīta, un abi ejam uz kūti. Kūtī es strādāju līdz pussei no rīta, tad eju mājās un liekos atpūsties. Ap pulksten deviņiem atkal esmu uz strīpas un dodos strādāt saimniecības darbos. Pašlaik no rītiem pārlasu kartupeļus. Divas stundas pastrādāju, pārlasu ap pustonu kartupeļu, un metu šim darbam mieru. Dienas normu esmu izstrādājusi.

Puspiecos pēcpusdienā atkal abi ar vīru ejam uz kūti slaukt govīs. Stundas laikā visu izdarām – izslaucam, pabarojam, sakopjam kūti. Pussei esam brīvi. Mums pa vakara tumsu strādāt nepatīk, padarām visu laicīgi.

Manam vīram gan iznāk vairāk noskrietes, viņam atpūsties iznāk mazāk.

Darbs, darbs - diendienā. Bet kā ar atpūtu un kaut ko skaistu sirdij un dvēselei?

Janīna: - Atpūtīsimies, kad kājas atstiepsim, tad būs mūsu brīvdienas. Man darbs ir viss, neko citu man nevajag.

Ar rokdarbiem nenodarbojos, televizoru skatos maz. Palasu avīzes.

Par politiku neinteresējos un neko negribu dzirdēt, jo politika ir netīra lieta, un es politiķiem neticu.

Ja man ir labs garīgais un iedvesma, varu sagatavot daudz un garšīgu ēdienu. bet nevaru teikt, ka ēst gatavošana ir mans vaļasprieks.

Galvenais ir, lai man būtu spēks un enerģija strādāt un kustēties. Pārējais nav tik svarīgi. Ja slinkosim, mūsu ķermenis ierūsēs. Es negribu ierūsēt.

Jautājumus uzdeva **B.Mietule**

Bijusī ķeipeniete spridzēs un spridzinās televīzijas ekrānos

Tūlīt, tūlīt televīzijas ekrānos kanālā „STV pirmā!” parādīsies raidījums „Caur ērkšķiem uz...” otrā sezona.

Televīzijas realitātes šovs „Caur ērkšķiem uz...” presē tiek dēvēts par skandaložu un šokējošu, un skatītāju attieksme pret to ir ļoti dažāda – gan noliedzoša un negatīva, gan sapratnes, ieinteresētības un līdzjūtības pilna.

Šogad, tāpat kā iepriekšējā sezonā, šovā piedalīsies desmit sievietes no visas Latvijas, un viņas visas vieno vēlēšanās būtiski mainīt savu dzīvi.

Bet kāda gan šim skandaložam šovam saistība ar Ķeipeni un ķeipeniešiem? Tāda, ka viena no šīm desmit sievietēm ir bijusī ķeipeniete Una Svirida, kas, raksturojot visas šova dalībnieces, nodēvēta par omulīgo spridzekli. Bet savējos jau mēs cenšamies nekad neaizmirst, tāpēc sazinājos ar Unu un lūdzu pastāstīt par to, kā viņai tagad klājas, un kā viņa kļuva par televīzijas šova dalībnieci. Una laipni piekrita šai sarunai.

Una Svirida: - Esmu beigusi Ķeipenes pamatskolu, bet Ķeipenes pagastā nedzīvoju jau 8 gadus. Daudzi zina manu ģimeni un zina apstākļus, kādos es ar māsu augām. Divpadsmit gadu vecumā mamma mani padzina no mājām, un es kādu laiku dzīvoju pie tantes – tēta māsas Jelgavā. Viņa man bija audzumatē. Vēlāk man pajumti uz kādu laiku deva tēta māsiņa. Mans tētis bija miris, man mazai esot.

No piecpadsmit gadu vecuma dzīvoju patstāvīgu pieauguša cilvēka dzīvi. Sapazinājos ar jaunu vīrieti, iemīlējos, sākām Rīgā dzīvot kopā, un man 16 gadu vecumā piedzima pirmā meitiņa. Pēc kāda laika pasaulē nāca mūsu otra kopīgā meitiņa. Meitiņu tētis sāka lietot narkotikas, mums nebija iztikas līdzekļu, un es izlēmu doties peļņā uz ārzemēm. Meitiņas palika kopā ar viņu tēti.

Es strādāju un saņēmu naudu sūtīju uz Latviju, lai manas meitiņas varētu dzīvot labi un viņām nekā netrūktu. Tas turpinājās tik ilgi, kamēr meitiņu tēta mamma man pateica, ka viņas dēls mūsu meitiņas pats atdevis bērnunamā, bet bērnu uzturēšanai sūtīto naudu tērējis sev.

Visu pametu un atgriezos Latvijā, lai atgūtu savas meitiņas. Tas nebija viegli, jo man nekad nav bijis stipras un mīlošas ģimenes atbalsta. Cīnījos, kā mācēju, bet savu mērķi sasniegzu.

Nu manā dzīvē ir iestājies tāds labāks posms, jo esmu satikusi mīlošu vīrieti, mums ir piedzimis meitiņa. Nu divatā audzinām trīs meitas. Savai mammai

Bijusī ķeipeniete Una Svirida piedalās realitātes šovā „Caur ērkšķiem uz...”

par visu esmu piedevusi, viņu mīlu, bet saikne ar mammu diemžēl ir zudusi.

Protams, mana dzīve ir tālu no ideālas, betes cenšos. Gribu, lai manām meitiņām būtu labāka un laimīgāka bērnība nekā man, lai viņas dzīvē vienmēr sajostos vecāku mīlētas un lolotas. Meitiņu dēļ es pēc lielām šaubām un svārstīšanās pieņemu uzaicinājumu piedalīties šovā „Caur ērkšķiem uz...” Ilgi domāju, kā tas būs – izlikt savu dzīvi, savas problēmas un sāpes visai Latvijai kā uz delnas. Tā kā bailes, tā kā kauns, tā kā sāpīgi...

Taču, piedaloties šovā, man tika dota iespēja mainīt manu dzīvi uz labu, pārvērst to, atstājot aiz muguras pagātnes murgus. Un, izmainot savu dzīvi, es spēšu sniegt labāku dzīvi savām meitiņām, tāpēc es izvēlējos piedalīties šovā, un par savu izvēli nekaunos.

Šovam es pati nepieteicos. Mani uzaicināja piedalīties šovā, atsūtot uz „Draugiem.lv” uzaicinājuma vēstuli. Domāju, ka mani šovam ieteica šova „Caur ērkšķiem uz...” pirmās sezonas viena no ekspertēm, kas savulaik mani atbalstīja manos centienos atgūt manas meitiņas.

Šova „Caur ērkšķiem uz...” otrā sezona būs skatāma TV kanālā „STV pirmā!” ceturtdien vakaros plkst.22.00, sākot no 27.septembra. Skatieties! Tajā viss ir īsts – kašķi, mīlestība un visas pārējās emocijas. Arī es esmu īsta, un par to nekaunos.

Ar Unu Sviridu sarunājās **B.Mietule**

Pasaulē labu cilvēku netrūkst

Ilgus gadus nekustamais īpašums „Krustiņi” – likvidētās Ķeipenes patērētāju biedrības kādreizējās veikalu, ēdnīcas un kantora ēkas – savas nesakoptības un pamestības dēļ ir bijis kā dadzis, iekēries Ķeipenes ciema pašā sirdī – divu ceļu krustojumā. Caur šo krustojumu beidzamos gados brīvdienās izbrauc ļoti daudz automašīnu un motociklu. Un Ķeipenes ciema „Krustiņus” vēro daudzas acis, un vērotāji diez vai iesaucas: „Cik skaisti!”

Imants Ziedonis, Ķeipenes ciema centrā pabijis tālajos 80. gados nu jau pagājušajā gadsimtā, šeit redzēto aprakstījis grāmatā „Tik un tā”.

Kādus tad toreiz dzejnieks „Krustiņus” ieraudzījis? Šādā nepievilcīgā gaismā: „... patērētāju biedrība nekopj savas veikalu ēkas, būtu kaut nokrāsojuši! Aplupušas un atlupušas, ielāpains tās te stāv ceļmalā kā piparbodītes bankrota priekšvakarā.”

Pa šiem gandrīz 40 gadiem nekas uz labo pusi nav mainījies, viss bankrotējis, brucis, gāzies un vēl vairāk nolupis. Jo nevienam, kas šo īpašumu iegādājās, acīmredzot, nav bijis mērķa to atjaunot, bet gan tālāk pārdot, lai nopelnītu.

Beidzot „Krustiņi” nonākuši ķeipenieša Aivara Kalniņa īpašumā. Un viņam kā vietējam iedzīvotājam „Krustiņu” nākotne nav vienaldzīga, par ko liecināja svētdien, 9.septembrī, „Krustiņu” pagalmā rosošies talcinieki, kas vāca stiklus, mēza, slaucīja, zāģēja.

Talciniekiem negaidot pievienojies kāds svešinieks – Latvijas apceļotājs, kas ceļu uz Latviju ar busiņu mērojis no Austrijas, pirms nokļūšanas Latvijā apceļojot Somiju un Igauniju.

Leo Apollonio – tā sauca svešinieku, kas nakti bijis pavadījis busiņā autostāvvietā pretī „Krustu” mājai. No rīta uzcēlies, īsti neizgulējies jauniešu trokšņošanas dēļ, pamanījis rosīšanos „Krustiņu” pagalmā, Leo vispirms sācis fotografēt talciniekus, bet pēc tam arī pats pievienojies tiem – no darba nebijies un nodevies tam ar milzu enerģiju un spar, kaut arī jau ir pensionārs.

„Krustiņu” pagalmā pasaules apceļotājs Leo ticis pie jaunas frizūras (par to paldies frizierītei Alisei Līnai) un arī ticis pamielots.

Bet talcinieki nopriecājušies gan par negaidīto papildu darbaspēku, gan par gūto sirdi sildošo atziņu, ka pasaulē vēl ir daudz labu, sirdī dāsnu, izpalīdzīgu, vienkāršu cilvēku.

„Krustiņu” iekšpagalms un ēku apkārtnē nu sakopti. Iekšpagalmā nākotnē būs Krustiņu kvartāls (vai Ķeipene sliktāka par Rīgu ar tās Kalnciema kvartālu?!), bet bijušā rūpniecības veikala telpās – keramikas cehs un galerija. Tās pagaidām ir nākotnes vīzijas, kuras tomēr nāksies

Attēla priekšplānā - austrietis Leo Apollonio (pirmais no kreisās) un ķeipenietis Aivars Kalniņš

īstenot, jo pasaules apceļotājs Leo solījis pēc gada būt klāt un pārbaudīt, kas paveikts. Bet labu cilvēku nevar piemānīt.

Aivaram un viņa ieceru atbalsītājai - ģimenei – vēlot izdošanos – B. Mietule, paša Aivara un talcinieka Didža Ošenieka stāstītā pierakstītāja

Te nākotnē būs Krustiņu kvartāls. Lai izdodas!

Par deklarēšanos un nekustamā īpašuma nodokli

Atgādinām, ka saskaņā ar Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 4.panta pirmo daļu dzīvesvietas maiņas gadījumā attiecīgās **personas pienākums ir mēneša laikā, kopš tā pastāvīgi dzīvo jaunajā dzīvesvietā, deklarēt to dzīvesvietas deklarēšanas iestādē.** Deklarējot dzīvesvietu, persona norāda adresi, kurā tā ir sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību.

Realitāte ir tāda, ka diemžēl ne visi ievēro likuma prasības un deklarējas dzīvesvietā, kurā patiešām dzīvo un ir sastopami.

Paskatīsimies, kāda ir situācija Ķeipenes ciema astoņās daudzdzīvokļu mājās. Daudzdzīvokļu mājā „Atmodas” (24 dzīvokļu māja) - neviena persona nav deklarējusies 8 dzīvokļos, „Vējotnes” - 5 dzīvokļos no 12 nevienam nav deklarējies, „Atvari”, „Kraujas” (18 dzīvokļu mājas) - nevienam nav deklarējies 3 dzīvokļos katrā mājā, „Akācijas” (23 dzīvokļu māja) - deklarēto personu nav 3 dzīvokļos, „Dzelmes” (8 dzīvokļu māja) - nevienam nav deklarējies 2 dzīvokļos, „Palejas” (18 dzīvokļu māja) un Zvaigznes (4 dzīvokļu māja) - katrā mājā nevienam nav deklarējies vienā dzīvoklī. Bet visu to apkopojot - no 126 dzīvokļiem tukši sanāk 26 dzīvokļi.

Protams, kāds no dzīvokļiem patiešām ir neapdzīvots, bet lielākajā vairumā dzīvokļu cilvēki tomēr dzīvo, tikai nav deklarējušies.

Ārpus ciema teritorijas esošajās lauku mājās viss ir vēl bēdīgāk, jo liela daļa no lauku viensētām ir neapdzīvotas vai

uz tām to īpašnieki atbrauc paretam brīvdienās, un tāpēc tajās nevienam nav deklarējies.

Kāpēc par to ir jārunā? Tāpēc, ka **2019.gada 1.janvārī stāsies spēkā Ogres novada pašvaldības saistošie noteikumi Nr.13/2018 „Grozījumi Ogres novada pašvaldības 2017.gada 21.septembra saistošajos noteikumos Nr.19/2017 „Par nekustamā īpašuma nodokļa piemērošanas kārtību Ogres novadā””.**

Saskaņā ar šiem grozījumiem dzīvokļa īpašuma sastāvā esošai ēkas daļai, kuras lietošanas veids ir dzīvošana, un šai daļai piekritošajai koplietošanas telpu platībai, viena dzīvokļa mājām, divu vai vairāku dzīvokļu mājām, kas nav sadalītas dzīvokļa īpašumos, kā arī telpu grupām nedzīvojamās ēkās, kuru lietošanas veids ir dzīvošana, ja šie nekustamā īpašuma nodokļa objekti netiek izmantoti saimnieciskās darbības veikšanai, ja šajos objektos dzīvesvietu nav deklarējusi neviena persona, **ar 2019.gada 1.janvāri tiks piemērota paaugstināta nekustamā īpašuma nodokļa likme, un tā ir 3% no nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības.**

Tas nozīmē, ja mājokli vai dzīvokli nevienam nav deklarēts, būs jāmaksā lielāks nodoklis.

Vēl līdz 1.janvārim ir gana laika, lai tie, kas mājokli vai dzīvokli dzīvo bez deklarēšanās, tomēr deklarētos. Bez maksas var deklarēties elektroniski portālā www.latvija.lv, autentificējoties ar elektroniskā paraksta, e-ID vai

internetbankas autentifikācijas līdzekli.

Dzīvesvietu var deklarēt arī Ķeipenes pagasta pārvaldē. Lai deklarētu dzīvesvietu Ķeipenes pagasta pārvaldē, jāuzrāda personu apliecinošs dokuments (pase vai personas apliecība). Personas likumiskajam vai pilnvarotajam pārstāvim papildus personu apliecinošam dokumentam - arī dokuments, kas apliecina tiesības rīkoties citas personas interesēs.

Par deklarētās dzīvesvietas reģistrāciju Ķeipenes pagasta pārvaldes kasē skaidrā naudā jāsamaksā valsts nodeva 4,27 euro apmērā, ja uz personu nav attiecināmi atvieglojumi no valsts nodevas samaksas.

Valsts nodevu nemaksā: politiski represētās personas; invalīdi; Černobiļas atomelektrostācijas avārijas seku likvidēšanas dalībnieki; pensionāri, kuru pensijas apmērs nepārsniedz valstī noteikto minimālo darba algu; personas, kuras atzītas par trūcīgām Ministru kabineta noteiktajā kārtībā; reģistrējot to bērnu dzīvesvietu, kuri ievietoti audžuģimenē vai nodoti aizbildnībā u.c. gadījumos.

Lai saņemtu valsts nodevas samaksas atvieglojumu, jāuzrāda attiecīgo statusu vai faktu apliecinošu dokumentu, ja šāds dokuments nav iestādes rīcībā.

Atgādinām, ka Ogres novadā paaugstināta likme - 3% - kopš 2018. gada 1. janvāra ir noteikta vēl būvēm, kas klasificētas kā vidi degradējošas, sagruvušas vai cilvēku drošību apdraudošas.

Informāciju sagatavoja **B.Mietule**

Par nekustamā īpašuma nodokļa parādiem

Diemžēl nenomaksāti parādi ir ne tikai komunālo pakalpojumu saņēmējiem, bet arī nekustamā īpašuma īpašniekiem, kuri savlaicīgi (daži pat gadiem) nav samaksājuši nekustamā īpašuma nodokli par mājokli un ēkām un par zemi.

Uz 2018.gada 17.septembri nekustamā īpašuma nodokļa parāds par mājokli un ēkām ir 4009,96 eiro, tai skaitā kavējuma nauda 1077,93 eiro, par zemi - 22998,86 eiro, tai skaitā kavējuma nauda 5582,44 eiro. Abas šīs summas saskaitot, **kopējais nekustamā īpašuma nodokļa parāds ir 27008,82 eiro**, kas ir gana liela summa.

Atgādinu, ka nekustamā īpašuma nodoklis par 4.ceturksni jāsamaksā ne vēlāk kā 15.novembrī, kā arī aicinu parādniekus samaksāt parādus!

I.Tobiase, tālr.65020817

Vai parādi par apkuri vasarā sarukuši?

Par to lūdzu pastāstīt Ķeipenes pagasta pārvaldes grāmatvedei Intai Drēviņai. Viņa atsūtīja šādu tabulu. Skatieties un paši vērtējiet!

Mājas nosaukums	Parāds par apkuri uz 30.04.2018. /eiro/	Parāds par apkuri uz 14.09.2018. /eiro/	Samazinājums /eiro/	Iemaksāts avansā /eiro/
Atmodas	16303,40	14951,90	1351,50	42,62
Akācijas	14163,59	12714,36	1449,23	413,47
Kraujas	12676,17	11967,35	708,82	326,26
Vizbuli	2267,24	1534,85	732,39	170,41
Atvari	2183,71	1173,61	1010,10	406,95
Palejas	2094,97	876,16	1218,81	886,53
Zvaigznes	209,76	0	209,76	204,17
Kopā	49898,84	43218,23	6680,61	2450,41

*Kad skaistuma alkstu,
es nemeklēju to muzeju sienās, ne tempļos,
bet dodos uz mežiem,
kur rāmi tek rudens dzeltenā upe.
Tā vizina tūkstošiem krāsu,
un nav vēl tāds mākslinieks bijis, kas
spētu tās izsacīt.
Un nedun, un nešalc šī upe,
bet klusi nes dziļumu savu.
Es pieplokū dzeltenai upei
un dzeru, un reibstu...
Es skaistumu dzeru
mūžīgi dabā.*

/E.Vēciņa/

**Reibt no rudens skaistuma,
no prieka, no mīlestības – to vēlam
jums, septembra jubilāri (82), sūtīt
jums visiem krāšainus
sveicienus dzimšanas
dienā!**

Gadalaiks, kurā jūs
piedzimāt, – rudens - nāk
ar apcerīgumu, apskaidrību
un mierīgumu. Bet kā
teicis Gustavs Flobērs:
„Būt mierpilnam - tas
nav maz, tas ir tikpat
kā būt laimīgam.”
Jūs taču esiet
laimīgi
šajā rudenī,
vai ne?

*Laika kalējs
nesteidzīgi kaļ.
Laika smēdē
gadi pārtopt
mūžā.
Nevar tos kā
dzelzi atpakaļ
No zobena kalt
cirvī spožā.
/G.Salna/*

**VISSIRSŅĪGĀKIE SVEICIENI UN LABA
VĒLĒJUMI 86 GADU JUBILEJĀ SEPTEMBRA
JUBILĀREI TEKLAI ČEIRĀNEI!**

**Veselību, veselību un vēlreiz veselību!
Lai nezūd spēki un možs gars!**

Draugi

*Lai tūkstoš krāsās dzīve zaļo,
Kā varens ozols lai tā zaro.
Lai brīnumaini noviz viss,
Kas dzīves ceļā pienācis.*

Guntaram Balodim mīļus sveicienus 49. dzimšanas
dienā sūta mamma un pārējie tuvinieki !

Aicinām pieteikties!

2018.gada 17. oktobrī konsultācijas pie uztura speciālista plkst. 14.⁰⁰, 16.³⁰ un 19.⁰⁰. Konsultācijas notiks nelielās grupās (grupā 3 -5 cilvēki).

Iepriekšēja pieteikšanās pa tālr.25577645 - Kristīne. Uztura speciālists palīdzēs sastādīt personificētas ēdienkartes un izziņāt pamatnoteikumus ieradumu maiņai, kā arī rosinās veidot interešu grupas veselīga dzīvesveida uzturēšanai.

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA
Eiropas Reģionālās
attīstības fonds

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ

KEIPENES TAUTAS NAMA PASĀKUMI 2018.GADA OKTOBRĪ

19.oktobrī plkst.19.⁰⁰ Keipenes tautas namā erudīcijas spēles komandām "Izzini Ogres novadu"

Lielisks veids, kā, saliekot galvas kopā un atbildot uz dažādiem aizraujošiem jautājumiem, pavadīt laiku, socializēties, izbaudīt sacensību garu un izglītoties.

Spēle komandās. Komandā 2 - 4 cilvēki.

Pasākums ir bez maksas.

Pirms tam komandām jāpiesakās Keipenes tautas nama vadītājam, lai var zināt paredzamo dalībnieku skaitu.

Ceram uz jūsu atsaucību!

21.oktobrī plkst.13.⁰⁰ Keipenes tautas namā ar divām izrādēm viesosies Tomes tautas nama amatiereteātris "POGA".

Kā pirmo izrādīs Aivas Birbeles komēdiju „Sapņu pludmale” .

Izrādes ilgums 45 minūtes.

Lomās: Vija Spēkaine - Ilze Rumpe; Judīte Broša – Veronika Jankovska;
Edgars – Oskars Ancverīņš.

Otra luga - Aivas Birbeles „Bērni”. Izrādes ilgums 45 minūtes.
Lomās: Ieva – Laura Tūtāne; Asma - Elita Lapsa; Māra - Zanda Kurina;
Astra- Agita Ziediņa; Valentīna- Kristīne Mālniece; Lauma – Sarmīte Pugača. Izrādē smēķē. Bērniem līdz 14 gadiem skatīties nav ieteicams.

Režisors Oskars Ancverīņš

Ieejas biļetes cena uz abām izrādēm 1,50 EUR.

KEIPENES AMATIERMĀKSLAS KOLEKTĪVU AKTIVITĀTES 2018.GADA OKTOBRĪ

27.oktobrī Keipenes amatiereteātris "Pūce" piedalīsies amatiereteātru skatē Jumpravas kultūras namā.

Kolektīvs izrādīs Aivas Birbeles lugu "Kapusvētku PR".
Vēlam veiksmi!